

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 *

«Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρα 1, παράγραφος 2, και 49 — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Εξαιρούμενοι τομείς — Οικογενειακό δίκαιο — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 47, παράγραφος 1 — Αρμοδιότητα, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα της γονικής μέριμνας — Απόφαση περί δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας επιβάλλουσα χρηματική ποινή — Εκτέλεση της χρηματικής ποινής»

Στην υπόθεση C-4/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) με απόφαση της 31ης Δεκεμβρίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Ιανουαρίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

Christophe Bohez

κατά

Ingrid Wiertz,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin, E. Levits, M. Berger (εισηγήτρια) και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Ιανουαρίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο C. Bohez, εκπροσωπούμενος από τον L. Koskenvuo, asianajaja,
- η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την H. Leppo,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Banciella Rodríguez-Miñón,
- η Λιθουανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους D. Kriauciūnas και R. Dzikovič,

* Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική.

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την A.-M. Rouchaud-Joët και τον E. Paasivirta,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 49 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1), καθώς και του άρθρου 47, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του C. Bohez και της I. Wiertz σχετικά με την εκτέλεση στη Φινλανδία χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε με απόφαση εκδοθείσα από βελγικό δικαστήριο προς εξασφάλιση του αναγνωρισθέντος υπέρ του C. Bohez δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας με τα τέκνα του.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 44/2001

- 3 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 44/2001, σχετικό με το πεδίο εφαρμογής αυτού, ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. [...]

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

α) η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις·

[...].»
- 4 Το άρθρο 45, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο III, με τίτλο «Αναγνώριση και εκτέλεση», προβλέπει τα εξής:

«Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής αποφάσεως.»
- 5 Περιλαμβανόμενο στο ίδιο κεφάλαιο III, το άρθρο 49 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Οι αλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτέλεσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος μέλος εκτέλεσεως μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.»

Ο κανονισμός 2201/2003

- 6 Ο κανονισμός 2201/2003 κατάργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας των κοινών τέκνων των συζύγων (ΕΕ L 160, σ. 19).
- 7 Η αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 2201/2003 υπενθυμίζει ότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως των δικαστικών αποφάσεων αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο για τη δημιουργία ενός πραγματικού δικαστικού χώρου και, ότι, συναφώς, το δικαίωμα επικοινωνίας έχει χαρακτήρα προτεραιότητας.
- 8 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού ορίζει το πεδίο εφαρμογής του ως ακολούθως:
- «1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου, σε αστικές υποθέσεις που αφορούν:
- [...]
- β) την ανάθεση, την άσκηση, την ανάθεση σε τρίτο, την ολική ή μερική αφαίρεση της γονικής μέριμνας.
2. Οι υποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, στοιχείο β', αφορούν ιδίως:
- α) το δικαίωμα επιμέλειας και το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας·
- [...]».
- 9 Κατά το άρθρο 26 του εν λόγω κανονισμού, «[η] επί της ουσίας αναθεώρηση απόφασης αποκλείεται».
- 10 Όσον αφορά το εκτελεστό των αποφάσεων που αφορούν το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας, το άρθρο 28, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:
- «Αποφάσεις που εκδόθηκαν σε κράτος μέλος για την άσκηση της γονικής μέριμνας παιδιού, οι οποίες είναι εκτελεστές σε αυτό το κράτος μέλος και έχουν επιδοθεί, μπορούν να εκτελεστούν σε άλλο κράτος μέλος αφού κηρυχθούν εκτελεστές με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.»
- 11 Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι αποφάσεις που αφορούν το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας μπορούν να υπαχθούν σε ένα καθεστώς αυτόματης εκτελέσεως. Το άρθρο 41, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2201/2003 προβλέπει συναφώς τα εξής:
- «Εκτελεστή απόφαση εκδιδόμενη σε κράτος μέλος για το δικαίωμα επικοινωνίας [...] για την οποία έχει εκδοθεί πιστοποιητικό σύμφωνα με την παράγραφο 2 στο κράτος μέλος προέλευσης, αναγνωρίζεται και εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητάς της και χωρίς η αναγνώριση να μπορεί να προσβληθεί.»
- 12 Το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ορίζει περαιτέρω ότι η διαδικασία της εκτελέσεως καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

Το εθνικό δίκαιο

Το βελγικό δίκαιο

- 13 Κατά το βελγικό δίκαιο, η χρηματική ποινή διέπεται από τα άρθρα 1385 bis έως 1385 nonies του code judiciaire (κώδικα πολιτικής δικονομίας). Κατά το άρθρο 1385 bis του κώδικα αυτού:

«Κατόπιν αιτήσεως ενός διαδίκου, το δικαστήριο δύναται να υποχρεώσει τον αντίδικο, προς εξασφάλιση της συμμορφώσεώς του προς την επιβληθείσα κύρια υποχρέωση, στην καταβολή χρηματικού ποσού καλούμενου “χρηματική ποινή”, χωρίς να θίγονται τυχόν δικαιώματα αποζημιώσεως. [...]»

- 14 Κατά το άρθρο 1385 ter του εν λόγω κώδικα:

«Το δικαστήριο δύναται να καθορίσει τη χρηματική ποινή είτε σε εφάπαξ ποσό είτε σε σταθερό ποσό ανά μονάδα χρόνου ή ανά παράβαση. Στις δύο τελευταίες περιπτώσεις, το δικαστήριο δύναται επίσης να ορίσει ένα ποσό πέρα από το οποίο η καταδίκη σε χρηματικές ποινές παύει να παράγει αποτελέσματα.»

- 15 Κατά το άρθρο 1385 quater του ίδιου κώδικα, ο εκτελεστός τίτλος που παρέχει τη δυνατότητα εισπράξεως της χρηματικής ποινής αποτελείται από τη δικαστική απόφαση που την επιβάλλει, ο δε δικαιούχος δεν υποχρεούται να επιδιώξει, πριν από την εκτέλεση, εκκαθάριση της χρηματικής ποινής.

- 16 Ο δικαιούχος της χρηματικής ποινής έχει το βάρος αποδείξεως της συνδρομής των προϋποθέσεων του απαιτητού αυτής. Σε περίπτωση αμφισβήτησεως εκ μέρους του οφειλέτη, ο ως άνω δικαιούχος πρέπει να αποδείξει την προβαλλόμενη μη συμμόρφωση του οφειλέτη. Εναπόκειται τότε στο δικαστήριο της εκτελέσεως να εκτιμήσει αν όντως πληρούνται οι προϋποθέσεις επιβολής της χρηματικής ποινής.

Το φινλανδικό δίκαιο

- 17 Κατά το φινλανδικό δίκαιο, η χρηματική ποινή που επιβάλλεται προς εξασφάλιση δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας διέπεται από τον νόμο περί εκτελέσεως των αποφάσεων που αφορούν το δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας (lapsen huolto ja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta annettu laki, στο εξής: TrL), καθώς και από τον νόμο περί χρηματικής ποινής (uhkasakkolaki).

- 18 Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 2, του TrL, το δικαστήριο το οποίο, μετά την έκδοση αποφάσεως σχετικής με δικαίωμα επικοινωνίας, επιλαμβάνεται υποθέσεως αφορώσας την άσκηση του δικαιώματος αυτού, δύναται να διατάξει τον εναγόμενο να συμμορφωθεί προς την απόφαση επ' απειλή χρηματικής ποινής.

- 19 Κατά το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 2, του TrL, η χρηματική ποινή καθορίζεται κατά κανόνα σε ένα κατ' αποκοπή ποσό. Αν οι περιστάσεις το δικαιολογούν, η χρηματική ποινή μπορεί ωστόσο να καθορίζεται και αθροιστικώς.

- 20 Η χρηματική ποινή καταβάλλεται όχι στον δικαιούχο, αλλά πάντοτε στο Δημόσιο.

- 21 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 2, του TrL, κατόπιν νέας σχετικής αιτήσεως, το δικάζον δικαστήριο δύναται να διατάξει την καταβολή της καθορισθείσας χρηματικής ποινής αν κρίνει ότι τούτο δικαιολογείται. Η καταβολή της χρηματικής ποινής δεν μπορεί να διαταχθεί αν ο εναγόμενος αποδεικνύει ότι είχε βάσιμο λόγο να μην εκπληρώσει την υποχρέωση ή αν η υποχρέωση εκπληρώθηκε στο μεταξύ.

- 22 Το άρθρο 11 του νόμου περί χρηματικής ποινής παρέχει τη δυνατότητα στο δικαστήριο να μειώσει το ποσό της καταβλητέας χρηματικής ποινής σε σχέση με το αρχικώς ορισθέν αν η κύρια υποχρέωση εκπληρώθηκε κατά ουσιώδες μέρος ή αν περιορίστηκε σημαντικά η δυνατότητα καταβολής του υποχρέου ή αν υφίσταται άλλος σοβαρός λόγος προς τούτο.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 23 Ο C. Bohez και η I. Wiertz συνήψαν γάμο στο Βέλγιο το 1997 και απέκτησαν δύο τέκνα. Ο γάμος τους λύθηκε διά διαζυγίου το 2005 και η I. Wiertz μετοίκησε στη Φινλανδία.
- 24 Στις 28 Μαρτίου 2007 το rechtbank van eerste aanleg te Gent (πρωτοδικείο Γάνδης, Βέλγιο) εξέδωσε απόφαση σχετικά με την επιμέλεια, τον τόπο κατοικίας, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή των τέκνων αυτών (στο εξής: απόφαση της 28ης Μαρτίου 2007). Το δικαστήριο όρισε, με την απόφασή του, χρηματική ποινή προς εξασφάλιση του σεβασμού του δικαιώματος επικοινωνίας που χορηγήθηκε στον C. Bohez, ύψους 1 000 ευρώ ανά τέκνο για κάθε ημέρα κατά την οποία δεν δίδεται η δυνατότητα επικοινωνίας με αυτό. Το μέγιστο ποσό της χρηματικής ποινής καθορίστηκε σε 25 000 ευρώ.
- 25 Ο C. Bohez ζήτησε ενώπιον των φινλανδικών δικαστηρίων να υποχρεωθεί η I. Wiertz να του καταβάλει τη χρηματική ποινή την οποία όρισε η απόφαση της 28ης Μαρτίου 2007, ή να κηρυχθεί εκτελεστή η απόφαση αυτή στη Φινλανδία. Προς στήριξη του αιτήματός του, προέβαλε ενώπιον του Itä-Uudenmaan käräjäoikeus (πρωτοδικείου της περιφέρειας Itä Uusimaa, Φινλανδία) ότι σε πολλές περιπτώσεις η επικοινωνία δεν κατέστη δυνατή, με αποτέλεσμα να έχει ήδη συμπληρωθεί το ανώτατο ποσό της ορισθείσας με την ως άνω απόφαση χρηματικής ποινής. Επικαλούμενος το γεγονός ότι, στο βελγικό δίκαιο, η εκτέλεση της χρηματικής ποινής πραγματοποιείται απευθείας από τις αρχές εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων χωρίς να απαιτείται συναφώς νέα δικαστική διαδικασία, ο C. Bohez υποστήριξε ότι η αγωγή του έπρεπε να λογίζεται ως αφορώσα την είσπραξη απαιτητής χρηματικής αξιώσεως και, για τον λόγο αυτό, ως εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001.
- 26 Η I. Wiertz αντέτεινε ότι η υποχρέωση καταβολής που της επιβλήθηκε δεν είχε οριστικώς κριθεί από το βελγικό δικαστήριο, οπότε η απόφαση της 28ης Μαρτίου 2007 δεν ήταν εκτελεστή. Καμία αρχή δεν είχε διαπιστώσει τη διάπραξη παραβάσεων ικανών να θεμελιώσουν την υποχρέωση καταβολής της χρηματικής ποινής.
- 27 Με την απόφασή του της 8ης Μαρτίου 2012 το Itä-Uudenmaan käräjäoikeus έκρινε ότι η αγωγή του C. Bohez δεν αφορούσε την εκτέλεση αποφάσεως σχετικής με το δικαίωμα επικοινωνίας, αλλά μόνον την καταβολή χρηματικής ποινής επιβληθείσας προς εξασφάλιση της εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής. Εξ αυτού συνήγαγε ότι η εν λόγω αγωγή, καθόσον αφορά την εκτέλεση αποφάσεως περί επιβολής χρηματικής υποχρεώσεως, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001. Διαπιστώνοντας ωστόσο ότι η απόφαση της 28ης Μαρτίου 2007, σε αντίθεση προς όσα επιτάσσει το άρθρο 49 του κανονισμού 44/2001, επιβάλλει μόνο μια περιοδική χρηματική ποινή χωρίς να προσδιορίζει κατά τρόπο οριστικό το ύψος της, το Itä-Uudenmaan käräjäoikeus απέρριψε την αγωγή του C. Bohez ως απαράδεκτη.
- 28 Επιληφθέν κατόπιν ασκήσεως εφέσεως εκ μέρους του C. Bohez, το Helsingin hovioikeus (εφετείο του Ελσίνκι) επικύρωσε την απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης με απόφαση της 16ης Αυγούστου 2012. Στο σκεπτικό του ανέπτυξε εντούτοις διαφορετική συλλογιστική σε σχέση με το πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Εκτιμώντας ότι η αγωγή αφορούσε την εκτέλεση αποφάσεως σχετικής με το δικαίωμα επικοινωνίας, το Helsingin hovioikeus έκρινε ότι, με βάση το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001, η αγωγή αυτή δεν ενέπιπτε στον ανωτέρω κανονισμό αλλά στον κανονισμό 2201/2003. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, η διαδικασία εκτελέσεως διεπόταν, εν προκειμένω, από το φινλανδικό δίκαιο, ήτοι από τον TrL.

29 Ο C. Bohez υπέβαλε αίτηση αναίρεσεως ενώπιον του Korkein oikeus (ανωτάτου δικαστηρίου), ζητώντας την αναίρεση της αποφάσεως του Helsingin hovioikeus της 16ης Αυγούστου 2012 και επαναλαμβάνοντας τα αιτήματα τα οποία είχε προβάλει πρωτοδίκως.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Korkein oikeus αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού [44/2001] την έννοια ότι οι υποθέσεις που αφορούν την εκτέλεση χρηματικής ποινής επιβληθείσας προς εξασφάλιση της κύριας υποχρεώσεως που επιβάλλεται με απόφαση σχετική με το δικαίωμα επιμέλειας τέκνου ή το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας με αυτό δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού;
- 2) Αν οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο προηγούμενο ερώτημα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού [44/2001], έχει τότε το άρθρο 49 του κανονισμού αυτού την έννοια ότι μια ημερήσια χρηματική ποινή η οποία, εντός του κράτους προελεύσεως, είναι μεν καθαυτή αμέσως εκτελεστή μέχρι το καθοριζόμενο ποσό, αλλά το οριστικό ύψος αυτής ενδέχεται να τροποποιηθεί κατόπιν σχετικής αιτήσεως ή βάσει στοιχείων τα οποία προσκομίζει ο υπόχρεος προς καταβολή της ως άνω χρηματικής ποινής, δεν είναι εκτελεστή εντός [άλλου] κράτους μέλους παρά μόνον όταν το ποσό της έχει καθοριστεί κατά τρόπο ειδικό και οριστικό εντός του κράτους προελεύσεως;
- 3) Αν οι ανωτέρω υποθέσεις δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού [44/2001], έχει το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού [2201/2003] την έννοια ότι τα μέτρα που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της εφαρμογής των αποφάσεων στον τομέα του δικαιώματος επιμέλειας τέκνου και του δικαιώματος επικοινωνίας με αυτό εμπίπτουν στη διαδικασία εκτελέσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στη διάταξη αυτή, δηλαδή σε διαδικασία εκτελέσεως διεπόμενη από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, ή μπορούν τα μέτρα αυτά να λογίζονται ως αποτελούντα αναπόσπαστο μέρος της αποφάσεως περί του δικαιώματος επιμέλειας τέκνου και επικοινωνίας με αυτό, η οποία, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού [2201/2003], είναι εκτελεστή εντός άλλου κράτους μέλους;
- 4) Όταν η εκτέλεση της χρηματικής ποινής ζητείται εντός άλλου κράτους μέλους, απαιτείται να έχει προσδιοριστεί κατά τρόπο ειδικό και οριστικό το ποσό της εν λόγω χρηματικής ποινής εντός του κράτους μέλους προελεύσεως, ακόμα και σε περίπτωση που ο κανονισμός [44/2001] δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της εκτελέσεως αυτής;
- 5) Αν μια χρηματική ποινή επιβληθείσα προς εξασφάλιση της ασκήσεως του δικαιώματος επικοινωνίας είναι εκτελεστή εντός άλλου κράτους μέλους χωρίς να έχει προσδιοριστεί κατά τρόπο ειδικό και οριστικό το ποσό της εν λόγω χρηματικής ποινής εντός του κράτους μέλους προελεύσεως,
 - α) απαιτείται ωστόσο για την εκτέλεση της χρηματικής ποινής να εξετάζεται αν η άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας εμποδίστηκε για λόγους οι οποίοι πρέπει απαραίτητως να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εξασφαλίζονται τα δικαιώματα του τέκνου, και
 - β) ποιο δικαστήριο είναι στην περίπτωση αυτή αρμόδιο να εξετάσει τη συνδρομή των σχετικών περιστάσεων, και ειδικότερα
 - i) περιορίζεται πάντοτε η αρμοδιότητα του δικαστηρίου εκτελέσεως αποκλειστικώς στην εξέταση του αν η προβαλλόμενη παρεμπόδιση της επικοινωνίας οφείλεται σε λόγο ρητώς προβλεπόμενο στην κύρια απόφαση, ή

- ii) συνεπάγονται τα δικαιώματα του τέκνου τα οποία εγγυάται ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) ότι το δικαστήριο του κράτους μέλους εκτελέσεως έχει ευρύτερη εξουσία ή ευρύτερη υποχρέωση να εξετάσει αν η άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας παρεμποδίστηκε για λόγους οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται απαραίτητως υπόψη προς προστασία των δικαιωμάτων του τέκνου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 31 Με το πρώτο του ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν το άρθρο 1 του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή στην εκτέλεση εντός κράτους μέλους χρηματικής ποινής που επιβάλλεται με απόφαση, εκδοθείσα εντός άλλου κράτους μέλους, σχετικής με δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και με δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας με αυτό προς εξασφάλιση του σεβασμού εκ μέρους του έχοντος την επιμέλεια τέκνου του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας.
- 32 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001 περιορίζεται στις «αστικές και εμπορικές υποθέσεις». Το ως άνω πεδίο εφαρμογής προσδιορίζεται κυρίως βάσει στοιχείων που χαρακτηρίζουν τη φύση των εννόμων σχέσεων μεταξύ των διαδίκων της διαφοράς ή το αντικείμενό της (βλ. απόφαση *Realchemie Nederland*, C-406/09, EU:C:2011:668, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 33 Ειδικότερα, όσον αφορά τα προσωρινά μέτρα, το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπαγωγή τους στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001 καθορίζεται όχι από τη φύση τους, αλλά από τη φύση των δικαιωμάτων τα οποία διασφαλίζουν (βλ. απόφαση *Realchemie Nederland*, C-406/09, EU:C:2011:668, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Έτσι, σχετικά με την εκτέλεση εντός κράτους μέλους αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους προς εξασφάλιση της τηρήσεως απαγορεύσεως βάσει αποφάσεως εκδοθείσας εντός του κράτους αυτού σε αστική και εμπορική υπόθεση, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η φύση του ως άνω δικαιώματος εκτελέσεως εξαρτάται από τη φύση του δικαιώματος λόγω της προσβολής του οποίου διατάχθηκε η εκτέλεση (βλ., επ' αυτού, απόφαση *Realchemie Nederland*, C-406/09, EU:C:2011:668, σκέψη 42).
- 35 Εν προκειμένω, από το άρθρο 1385 bis του βελγικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, βάσει του οποίου το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως επέβαλε την επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης χρηματική ποινή, προκύπτει ότι το μέτρο αυτό συνιστά καταδίκη, αιτήσει διαδίκου, του αντιδίκου του να καταβάλει ένα χρηματικό ποσό σε περίπτωση που ο τελευταίος δεν εκπληρώσει την κύρια υποχρέωση που υπέχει. Επομένως, η χρηματική ποινή έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με την εν λόγω κύρια υποχρέωση.
- 36 Εξάλλου, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη χρηματική ποινή έχει ως σκοπό την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας που παρέχεται με την ίδια απόφαση, από τον δικαστή του κράτους προελεύσεως. Πράγματι, με την εν λόγω χρηματική ποινή σκοπείται η άσκηση οικονομικής πίεσεως στο άτομο που έχει την επιμέλεια του τέκνου, ώστε να συνεργαστεί στην πραγμάτωση ενός τέτοιου δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας.

- 37 Ωστόσο, το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001 αποκλείει ρητώς από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού την προσωπική κατάσταση των φυσικών προσώπων, έννοια που περιλαμβάνει την άσκηση της γονικής μέριμνας έναντι των τέκνων.
- 38 Λόγω του ως άνω αποκλεισμού και προς τον σκοπό πληρώσεως του κενού αυτού θεσπίστηκαν διαδοχικά οι κανονισμοί 1347/2000 και 2201/2003, των οποίων τα πεδία εφαρμογής περιλαμβάνουν, ιδίως, ζητήματα γονικής μέριμνας. Στα ζητήματα αυτά περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, όπως ορίζει ειδικότερα το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2201/2003, το δικαίωμα επιμέλειας και το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας.
- 39 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η χρηματική ποινή της οποίας ζητείται η εκτέλεση στην υπόθεση της κύριας δίκης συνιστά παρακολουθηματικό μέτρο με σκοπό την εξασφάλιση δικαιώματος που εμπίπτει όχι στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001, αλλά σε εκείνο του κανονισμού 2201/2003.
- 40 Επομένως, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1 του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός δεν έχει εφαρμογή στην εκτέλεση εντός κράτους μέλους χρηματικής ποινής που επιβάλλεται με απόφαση, εκδοθείσα εντός άλλου κράτους μέλους, σχετικής με δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και με δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας με σκοπό την εξασφάλιση του σεβασμού του ως άνω δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας εκ μέρους του έχοντος το δικαίωμα επιμέλειας.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 41 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 42 Με το τρίτο ερώτημά του το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν η είσπραξη χρηματικής ποινής, επιβληθείσας από το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως που αποφάνθηκε επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας προς εξασφάλιση της πραγμάτωσής του δικαιώματος αυτού, υπάγεται στη διαδικασία εκτελέσεως του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας, η οποία, κατά το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, διέπεται από το εθνικό δίκαιο, ή αν υπάγεται στο ίδιο καθεστώς με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας το οποίο εξασφαλίζει και, για τον λόγο αυτό, πρέπει να κηρυχθεί εκτελεστή σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού 2201/2003.
- 43 Όπως υπογραμμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 2201/2003, η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων περί δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας έχει χαρακτήρα προτεραιότητας στο πλαίσιο του δικαστικού χώρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αποφάσεις αυτές, επειδή λογίζονται ως ιδιαίτερα σημαντικές, υπάγονται σε ένα ειδικό καθεστώς. Πράγματι, ο κανονισμός 2201/2003 προβλέπει, στα άρθρα 28, παράγραφος 1, και 41, παράγραφος 1, ένα απλοποιημένο καθεστώς εκτελέσεως, ή ακόμα και αυτόματο, το οποίο στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης.
- 44 Λόγω της ως άνω αμοιβαίας εμπιστοσύνης και σύμφωνα με το άρθρο 26 του ως άνω κανονισμού, οι αποφάσεις αυτές δεν μπορούν να αναθεωρούνται επί της ουσίας.
- 45 Εν προκειμένω, η χρηματική ποινή της οποίας ζητείται η εκτέλεση στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης επιβλήθηκε από το δικαστήριο που είναι αρμόδιο, δυνάμει του κανονισμού 2201/2003, για να αποφανθεί επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας.

- 46 Ασφαλώς, σε αντίθεση με τον κανονισμό 44/2001, ο κανονισμός 2201/2003, όπως και ο προϊσχύσας αυτού κανονισμός 1347/2000, δεν περιλαμβάνει κανόνα περί χρηματικής ποινής. Ωστόσο, όπως υποστήριξε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από το γεγονός ότι το ζήτημα αυτό δεν συζητήθηκε στο πλαίσιο της κατάρτισης των κανονισμών αυτών δεν μπορεί να συναχθεί ότι πρόθεση τον νομοθέτη της Ένωσης ήταν να αποκλείσει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής από το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κανονισμών. Πράγματι, ένα τέτοιο μέτρο, καθόσον συμβάλλει στην τήρηση των αποφάσεων που εκδίδονται, κατ' εφαρμογήν των κανονισμών αυτών, στον τομέα του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας, συνδέεται με τον σκοπό αποτελεσματικότητας τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός 2201/2003.
- 47 Όπως σημειώθηκε στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, η επίμαχη στην κύρια δίκη χρηματική ποινή έχει μόνον παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με την κύρια υποχρέωση την οποία εξασφαλίζει, ήτοι την υποχρέωση του γονέα ο οποίος έχει την επιμέλεια του τέκνου να συνεργάζεται στην πραγμάτωση του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζει το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως, το οποίο είναι αρμόδιο να αποφαίνεται επί της ουσίας.
- 48 Επομένως, η εκτέλεση της χρηματικής αυτής ποινής συνδέεται απευθείας με την ύπαρξη τόσο της ως άνω κύριας υποχρέωσης όσο και με παράβαση της υποχρέωσης αυτής.
- 49 Λαμβανομένης υπόψη της σχέσεως αυτής, η χρηματική ποινή που επιβάλλεται με απόφαση σχετική με δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας δεν μπορεί να εκτιμάται μεμονωμένα ως μια αυτοτελής υποχρέωση, αλλά πρέπει να εκτιμάται ως αναπόσπαστο μέρος του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας, την άσκηση του οποίου εξασφαλίζει.
- 50 Στο πλαίσιο αυτό, η είσπραξη της ως άνω χρηματικής ποινής πρέπει να διέπεται από το ίδιο καθεστώς εκτελέσεως όπως και το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας το οποίο αυτή εξασφαλίζει, ήτοι από τους κανόνες των άρθρων 28, παράγραφος 1, και 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003.
- 51 Ο διαχωρισμός του καθεστώτος εκτελέσεως της χρηματικής ποινής από εκείνο που έχει εφαρμογή σχετικά με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας, έτσι ώστε να διέπεται, όπως πρότειναν η Φινλανδική και η Λιθουανική Κυβέρνηση, από τη διαδικασία εκτελέσεως, η οποία, κατά το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, προσδιορίζεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, συνεπάγεται αναγνώριση της δυνατότητας στο δικαστήριο του κράτους αυτού να εξακριβώνει το ίδιο την ύπαρξη προσβολής του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας.
- 52 Ένας τέτοιος έλεγχος, όμως, διενεργούμενος σύμφωνα με τους κανόνες του κράτους εκτελέσεως, ο οποίος συνεπάγεται εκτίμηση, από το δικαστήριο του κράτους αυτού, των περιστάσεων της οικείας υποθέσεως, θα αντέβαινε προς τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να θεσπίσει, για τις αποφάσεις που εκδίδονται στον τομέα αυτόν, ένα ενιαίο και απλοποιημένο καθεστώς εκτελέσεως, που απαγορεύει κάθε παρέμβαση του δικαστηρίου εκτελέσεως επί της ουσίας και στηρίζεται στην εμπιστοσύνη στο δικαστήριο του κράτους προελεύσεως ως αρμόδιο να αποφασίζει σχετικά με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας.
- 53 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η είσπραξη χρηματικής ποινής επιβαλλόμενης από το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως το οποίο αποφάνθηκε επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας προς εξασφάλιση της πραγμάτωσης του δικαιώματος αυτού υπάγεται στο ίδιο καθεστώς εκτελέσεως όπως και η απόφαση επί του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας το οποίο εξασφαλίζει η εν λόγω χρηματική ποινή και ότι η τελευταία, για τον λόγο αυτό, πρέπει να κηρύσσεται εκτελεστή σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού 2201/2003.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

- 54 Με το τέταρτο ερώτημά του το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν, στο πλαίσιο του κανονισμού 2201/2003, οι αλλοδαπές αποφάσεις που επιβάλλουν χρηματική ποινή είναι εκτελεστές εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως μόνον αν το σχετικό ποσό έχει καθοριστεί οριστικώς από τα δικαστήρια του κράτους μέλους προελεύσεως.
- 55 Από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι η χρηματική ποινή της οποίας ζητείται η εκτέλεση στην υπόθεση της κύριας δίκης προσδιορίστηκε από τον δικαστή του κράτους προελεύσεως σε ποσό 1000 ευρώ για κάθε φορά κατά την οποία παρεμποδίζεται το δικαίωμα επικοινωνίας, με ανώτατο όριο τις 25 000 ευρώ. Επίσης από τη δικογραφία αυτή προκύπτει ότι, κατά το άρθρο 1385 quater του βελγικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, ο δικαιούχος της χρηματικής ποινής δεν υποχρεούται να ζητήσει από το δικαστήριο να προσδιορίσει το οριστικό ποσό αυτής πριν από την εκτέλεσή της. Το βελγικό δίκαιο διαφέρει επί του ζητήματος αυτού από τους κανόνες που ισχύουν σε άλλα κράτη μέλη, ιδίως σε σχέση με το φινλανδικό δίκαιο, κατά το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του TrL, ο δικαιούχος πρέπει να ζητήσει από το δικαστήριο να προσδιορίσει τη χρηματική ποινή στο οριστικό της ποσό πριν προβεί στην εκτέλεση της σχετικής αποφάσεως.
- 56 Προς άρση των δυσχερειών που θα μπορούσαν να προκύψουν λόγω των διαφορών μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών μελών επί του ζητήματος αυτού, εισήχθη στο άρθρο 43 της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7) ο κανόνας ότι οι αλλοδαπές αποφάσεις που επιβάλλουν χρηματική ποινή δεν είναι εκτελεστές εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως παρά μόνον αν το σχετικό ποσό έχει οριστικώς προσδιοριστεί από τα δικαστήρια του κράτους μέλους προελεύσεως [βλ. την έκθεση του P. Schlosser περί της ως άνω συμβάσεως της 9ης Οκτωβρίου 1978 σχετικά με την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και περί του πρωτοκόλλου για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο (ΕΕ 1986, C 298, σ. 99, σημείο 213)]. Ο ως άνω κανόνας επανελήφθη με την ίδια διατύπωση στο άρθρο 49 του κανονισμού 44/2001.
- 57 Αντιθέτως, ο κανονισμός 2201/2003, όπως και, πριν από αυτόν, ο κανονισμός 1347/2000, δεν περιλαμβάνει αντίστοιχο κανόνα. Εντούτοις, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 81 των προτάσεών του, η προβλεπόμενη στο πλαίσιο του κανονισμού 2201/2003 απαίτηση εκκαθαρίσεως της χρηματικής ποινής πριν από την εκτέλεσή της εναρμονίζεται πλήρως με τον ευαίσθητο χαρακτήρα του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας.
- 58 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 40 της παρούσας αποφάσεως, η σημασία του δικαιώματος αυτού, το οποίο είναι ουσιώδες για την προστασία του δικαιώματος του τέκνου, που προβλέπεται στο άρθρο 24, παράγραφος 3, του Χάρτη, να διατηρεί προσωπικές σχέσεις και απευθείας επαφές με τους δύο γονείς του, οδήγησε τον νομοθέτη της Ένωσης να προβλέψει ένα ειδικό καθεστώς για να διευκολύνει την εκτέλεση των σχετικών αποφάσεων. Το ως άνω καθεστώς στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών ως προς τη δυνατότητα των εθνικών εννόμων τάξεών τους να παρέχουν ισοδύναμη και αποτελεσματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται σε επίπεδο Ένωσης, ειδικότερα με τον Χάρτη (απόφαση Aguirre Zarraga, C-491/10 PPU, EU:C:2010:828, σκέψη 70), και αποκλείει κάθε μορφή αναθεωρήσεως της αποφάσεως του δικαστηρίου του κράτους προελεύσεως.
- 59 Σε περίπτωση που ο έχων δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας αναγνωρισθέν εντός κράτους μέλους, επικαλούμενος τη μη τήρηση του δικαιώματος αυτού, ζητεί την εκτέλεση, εντός άλλου κράτους μέλους, χρηματικής ποινής της οποίας το οριστικό ποσό δεν έχει προσδιοριστεί από δικαστήριο του κράτους προελεύσεως, θα ήταν αντίθετο προς το σύστημα που προβλέπει ο κανονισμός 2201/2003 να παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο του κράτους εκτελέσεως να παρεμβαίνει στον προσδιορισμό του τελικού ποσού που πρέπει να καταβάλει το άτομο το οποίο, έχον την επιμέλεια του τέκνου, ήταν

υποχρεωμένο να συνεργαστεί στην άσκηση του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας. Πράγματι, ο προσδιορισμός αυτός συνεπάγεται έλεγχο των προβαλλομένων από τον έχοντα το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας παραλείψεων. Ο έλεγχος αυτός, κεφαλαιώδους σημασίας για το υπέρτερο συμφέρον του τέκνου, δεν συνεπάγεται μόνον τη διαπίστωση του αριθμού των περιπτώσεων στις οποίες δεν δίδεται η δυνατότητα επικοινωνίας με το τέκνο, αλλά και την εκτίμηση των σχετικών λόγων. Ωστόσο, μόνον το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως, ως αρμόδιο να επιληφθεί της ουσίας, μπορεί να προβεί σε εκτιμήσεις τέτοιας φύσεως.

- 60 Κατά συνέπεια, σε μια τέτοια περίπτωση, εναπόκειται στον δικαιούχο της χρηματικής ποινής να προσφύγει στις δικονομικές διαδικασίες που προβλέπονται εντός του κράτους μέλους προελεύσεως για να λάβει τίτλο περί προσδιορισμού του οριστικού ποσού της χρηματικής ποινής.
- 61 Από τις παρατηρήσεις αυτές προκύπτει ότι στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, στο πλαίσιο του κανονισμού 2201/2003, οι αλλοδαπές αποφάσεις που επιβάλλουν χρηματική ποινή είναι εκτελεστές εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως μόνον αν το σχετικό ποσό έχει προσδιοριστεί οριστικώς από τα δικαστήρια του κράτους μέλους προελεύσεως.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

- 62 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο τέταρτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο πέμπτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 63 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός δεν έχει εφαρμογή στην εκτέλεση εντός κράτους μέλους χρηματικής ποινής που επιβάλλεται με απόφαση, εκδοθείσα εντός άλλου κράτους μέλους, σχετικής με δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και με δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας με σκοπό την εξασφάλιση του σεβασμού του ως άνω δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας εκ μέρους του έχοντος το δικαίωμα επιμέλειας.
- 2) Η είσπραξη χρηματικής ποινής επιβαλλόμενης από το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως το οποίο αποφάνθηκε επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας προς εξασφάλιση της πραγματώσεως του δικαιώματος αυτού υπάγεται στο ίδιο καθεστώς εκτελέσεως όπως και η απόφαση επί του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας το οποίο εξασφαλίζει η εν λόγω χρηματική ποινή και ότι η τελευταία, για τον λόγο αυτό, πρέπει να κηρύσσεται εκτελεστή σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000.

- 3) Στο πλαίσιο του κανονισμού 2201/2003, οι αλλοδαπές αποφάσεις που επιβάλλουν χρηματική ποινή είναι εκτελεστές εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως μόνον αν το σχετικό ποσό έχει προσδιοριστεί οριστικώς από τα δικαστήρια του κράτους μέλους προελεύσεως.

(υπογραφές)